

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 346. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510780384/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

TIL PETER MATHIAS SPENDRUP.

Min Spendrup!

Ved Jupiter, min Broder, det seer ud som et halvt Snyderie, naar jeg skiller dig ved fire Skilling, blot for at igjentage dig, at jeg er din Ven, din sande Ven. I en oeconomisk Forstand, er da Johannes Ewalds Venskab fire Skilling værd? Men jeg veed, min lille Peer, at du ikke er oeconomisk i dit Venskab, og jeg vidste det længe førend du tilskrevst mig dit sidste kjærlige Brev. Ved alt hvad der er helligt, Spendrup, det var mig kjærkommere, tusinde Gange kjærkommere, end ifald du havde kunnet tjene mig med det bevidste, og du havde meldt mig det i en kold Tone. Nu burde jeg bede dig, ikke at være vred, fordi jeg ved min Forsømmelse i at skrive har seet ud som en der var vred derover, at jeg af din lange Taushed og dit Afslag formodede, at du varst vred. — Gud give, Fanden havde alt dette Tintamarre! Jeg veed, at du est min Ven, og du veedst, at jeg er din — og det kan være os nok — Fordømt! —

Du kanst neppe vide, hvorfra dette Udraab kommer, men at du maa sætte desto større Priis paa mit Brev, vil jeg sige dig, at jeg skriver det under den meest rasende Smerte. Jeg har Ild, fortærende Ild i alle mine Been. Imellem os at sige gjør jeg stærke Anstalter til min store Reyse. Snart, snart letter jeg Anker — og saa vil du staae ved Bredden og raabe, Hurrah, min Broder, snart skal jeg hale dig ind — og samles vi ikke før, saa ved Cap de bonne Esperance.

Skriv mig til, om du kan. Det er mig en Lindring at læse dine Breve.

Hils vor Benson, og undskyld mig at jeg ikke endnu har besvaret hans Brev. Du maa tillige breyde ham, at det var alt for studeert — der var for lidet Natur, for lidet Venskab deri. Han siger, at han har skrevet det i en Eftermiddag, og du

kan sige ham fra mig, at han har ødt meer end tre dermed. Lad ham lære af dig og mig, at skrive sine Venner til. Hils dine Forældre, dine Systre, dine Venner! og vær vis paa, at jeg til Døden er din

⁵ Rundsted d. 6te Febr. 1774.

Ewald.

TIL PETER MATHIAS SPENDRUP.

Min Spendrup! —

En Herr Olsen, som hilser fra dig, har i Gaar skrevet mig til om et Vers — Er det den samme, ¹⁰ hvilket jeg næsten formoder, og du let kan faae at vide, som jeg i Fjor skrev et, om jeg skal sige det selv, meget got Vers for, og som bar saa stor Høragtelse for mig, at han efter sit Udtryk ingen Betalning turde byde mig for mit Arbeyde; saa kan du ¹⁵ kun sige ham at han ved sin Høragtelse har gjort mig saa storagtig, at jeg nu slet ikke skriver for ham hverken par honneur eller for Betalning — Overalt, da jeg umuelig kan skrive Løyligheds Vers af Ærgjerrighed, eller af nogen anden Grund, end ²⁰ Trang til Smaaefenge, og man saa tit har været saa høflig at belønne mig for min TidsSpilde og et i min Sygdom altid møysommeligt Arbeide, med Complimenter, som jeg slet ikke bryder mig om, og hvormed jeg ikke engang kan betale det Papiir ²⁵ jeg skriver paa; saa beder jeg dig sige hvem det er, og enhver, som herefter turde ønske noget saadant fra min Haand, at de maae have mig undskyldt, om jeg herefter ikke skriver, førend jeg veed hvad jeg kan vente for min Umage, og hvor ³⁰ jeg kan være vis paa at tage det — Det Sprøg forstaaer jeg, sagde vor OldFader Simonides — Saa skal jeg synge:

χαίρητ' ἀλλοποδῶν θυγατρὸς Ἰππῶν

Ifald jeg lever, forstaaer du — — Men du kunde ³⁵ let uden denne Anmærkning begribe, at jeg ikke kan skrive BryllupsVers, naar jeg er død — Imid-